

Written by - நவஜோதி ஜோகரட்னம், லண்டன் -
 Saturday, 04 January 2020 01:43 - Last Updated Saturday, 04 January 2020 01:57

தொடர் நாவல்களையும் பிரசுரித்து சதானந்தன் தனது இலக்கிய வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்து தியதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். சிரித்திரன் ஆசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் அவர்களையும் தன்ன ஊக்கப்படுத்து திய முக்கிய ஆளுமகைகளில் ஒருவர் என்று ராஜஸேவரி கருகின்றார்.

அரசியற் சிந்தனைகளிலும் ஈடுபாடுகொண்ட ராஜஸேவரி அவர்கள் லண்டனுக்கு வந்த காலப்பகுதியில் லண்டனில் ஜனநாயகம் பற்றி நிலவிய கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் அப்போது நிலச்சுண்டலோவின் விடுதலைக்காக தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருந்த போராட்டங்கள், பாலஸ்தீனிய விடுதலைப் போராட்டம், அமெரிக்காவின் அணு ஆயுதக் குவிப்புக்கான போராட்டம் என்பன அவரது அரசியல் சிந்தனையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்து தியிருந்தன. இந்த அரசியல் சிந்தனை இலங்கைத் தமிழர்கள் பிரச்சனைகளை ஆழமாகப் பார்ப்பதற்கு உதவியிருக்கின்றன. இலங்கையின் இன ஒடுக்குதலிலிருந்து தப்பிவிடு இங்கிலாந்தில் வாழ நேர்ந்த தமிழ் இளைஞர்களின் கருத்து நிலைப்பாட்டிலிருந்து ஒரு அரசியல் நாவலாக 'ஒரு கோடை விடுமுறை' என்ற நாவலை எழுதினார். 1983ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் ஏற்பட்ட இனக்கலவரத்தை அடுத்து லண்டனிற்கு வந்து குவிந்த தமிழ் அகதிகளின் மனம் அவர் அறிய நேர்ந்த பிரச்சனைகளை மனவதைத்து அவர் எழுதிய அரகை அடிமைகள் இன்று வளம்பு போன்ற அவரது படப்புகள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. லண்டனில் வாழும் தமிழ் அகதிகளின் யதார்த்தமான பிரச்சனைகளை மையப்படுத்தி 'வளர்மதியும் வோஷிங் மெஷினும்', 'ரோசாலக்சம் பேரீக் வீதி', போன்ற கதைகள் பெரிதும் சிலாக்கிப்பட்டன. இலங்கையில் தமிழ் இயக்கங்களிடையே நடப்பெற்ற சகோதரப் படுகொலைகளையும், இயக்கங்களின் வன்முறைகளையும் பின்னணியாகக் கொண்டு 'ஒரு சரித்திரம் சரிகிறது', 'நேற்றைய சிந்தை', 'இரவில் வந்தவர்', 'ஆனா ஆவனனா', 'அட்டைப்பட முகங்கள்' போன்ற சிறுகதைகளை எழுதியிருந்தார்.

'இந்தியா டுடே' என்ற சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக 'விரும்பினர் பக்கம்' என்ற பிரிவில் எழுதி வந்திருக்கிறார். கோவை ஞானி ராஜஸேவரியின் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கு எப்போதும் உறுதுணையாக இருந்து வந்திருக்கிறார். தமிழகத்தில் அவரது நூல்களை வெளிக்கொணர்வதில் செ.கணசேலிங்கன் அவர்கள் பல உதவிகள் செய்துள்ளார்.

இவரது இலக்கியப்படப்புகளில் மனிதநயம், ஜனநாயகப் பண்புகள் ஆகியவற்றையே முன்னடுத்துவரும் ராஜஸேவரி குறுகிய இனவாதத்தையும், பிராந்திய வாதத்தையும் மீறி இனங்களாக கிடையையான ஐக்கியத்தையே மலேயம், மலேயம் தமிழ் மக்கள் அழிப்புப் பாதையில் செலுத்தி விடாமல் அவர்கள் வலியையான கௌரவம் மிகுந்த சமீகத்தினராக வளர்த்து எடுக்கவேண்டும் என்ற நோக்கிலும் எழுத்துக்கள் உருவாக வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக இருந்திருக்கிறார். இலக்கியத்திலும் வாழ விலும் நேர்மையாகச் செயற்படுவதைத் துவமாகக் கிக் கொண்டவர் ராஜஸேவரி;. புகலிடத்தில் தாங்கள் சொகுசுடன் வாழ்ந்துகொண்டு, நடமைறகைக்கு ஒத்துவராத ஈழத் தமிழர்கள் மலேயம் துயரங்களையே ஏற்படுத்துகின்ற வற்றுக்கு கோஷங்களை முன்வைப்பவர்கள் வியாபித்துக்கிடக்கும் இன்றைய சமூகத்தில், சரியான கருத்துக்களையும் நடமைறகை வலையைத் திட்டங்களையும் செயற்படுத்துவது நம்முன் உள்ள பெரும் சவாலாகும். இதனை எழுத்தாளர்களும், மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்களும், அறிவுஜீவிகளும் எதிர்கொண்டாகவேண்டும் என்பது அவரது தீர்க்கமான கருத்தாகும்.

பண்ணிய எழுத்துக்கள் குறித்து ராஜஸேவரி அவர்களின் கருத்துக்கள் சற்று

வித்தியாசமாக இருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. 'திருவள்' எவ்வளவு விரிந்து வரைமுத்துவரை எல்லோரும் பெண்களதை தங்கள் பாதிப்புரியவர்கள் என்றுதான் படகைக் கிறார்கள். கம்பரம், கண்ணதாசனும் தாங்கள் படதை இலக்கியங்களில் பெண்களின் கொங்கைகளையும், கொவ்வை இதழ்களையும் கண்டார்கள். குழந்தைப்பற்றின் வேதனையையும், மாதவிடாயின் நோவும் மறக்கப்பட்ட விஷயங்களாகவே இருந்தன. மலேநாட்டு ஆண் எழுத்தாளர்களும் இததைத் தான் செய்கிறார்கள். தமிழின் சிறந்த நாவல்கள் எனப்படும் 'அம்மா வந்தாள்' 'பள்ளிகொண்ட புரம்' போன்ற கதைகளில் வரும் சோரம் போன பெண்களதைத் தான் ஆண் எழுத்தாளர்கள் படகைக் கமிந்தது. இம்மாதிரியான படப்புக்கள் ஒரு விதத்தில் ஆண்களின் இச்சயைதைத் தான் காட்டுகின்றது. பெண்மையின் ஒரு பகுதியைப் பற்றிய அதாவது உடம்பைப் பற்றிய கதைகளை மட்டுமே விவரித்துக் காட்டுகிறது. பெண்களின் உடம்பு, சமயம், சமுதாயம் என்ற அம்மைப்புகளைப் பிரதிபலிப்பதற்காக ஆண்களால் ஆசிக்கப்படுகின்றது. பெண்களின் உடம்பு உயிரியல் ரீதியாகவும் (Sex) சமீகவியல் ரீதியாகவும் (Gender) பகுகப்படுகின்றது' என்று கமிற்கின்றார். அத்தோடும் மலேநாட்டுகளில் இன்று பெண்ணிய எழுத்தாளர்கள் பலர் பெண்களைப் பற்றியும் பெண்களாக காகவும் எழுதுகிறார்கள். இந் தியாவிலும் இலங்கையிலும் விழிப்புணர்வு கொண்ட பெண் எழுத்தாளர்கள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்ணிய எழுத்துலகில் மாற்றங்கள் வருவதற்குக் காரணமாக மிச்சயேயில் பிக்கோவும், ஃபிராய்டும் எங்களிடம் பிறக்க எத்தனையோ வருடங்கள் பிபிக்கும். இன்று பெண் எழுத்தாளர்கள் தங்களாகக் குப்போடப்படும் தடகைதைத் தாண்டி, எழுப்பப்படும் கிண்டல்களைச் சட்டை செய்யாது ஆரோக்கியமான ஒரு எழுத்துச் சமீழலை உருவாக்க வேண்டும். பெண்களாகக் கு எழுது எத்தனையோ இருக்கின்றன. எங்களிடமிருந்து ஒரு சீ மொனப்பிபிவா, ஜமேன் கிறியா, எமிலி மார்ட்டின், டொனா ஓரலயே, அஞ்சலா டவேயிஸ், ஒரு ரோணி மொறிஷன் பிறக்க வேண்டும். பெண்களாகக் கு ஒரு சரித்திரம் இருக்கிறது. அதை ஆண்கள் நிழலாகக் கலாம். ஆனால், அதனை நிஜமாகக் வேண்டும் என்ற உறுதியுடன் பெண் எழுத்துக்களை எழுதியாகவேண்டும் என்கிறார் ராஜஸேவரி.

நாவல் சிறுகதைகளுக்கு அப்பால் 'தமிழ்க் கடவுள் மூருகன் - வரலாறும் தத்துவமும்'; என்ற ராஜஸேவரியின் நபில் தமிழ்ப்பண்பாட்டின் வரோக, தமிழர் வழிபாட்டின் தொன்மையின் வடிவமாக மிக முக்கமான நபிலாகப் பசேப்படுகின்றது. கிரகேக் கடவுளாகக் கும் மூருகனாகக் கும் நிறயை ஒற்றுமை இருக்கிறது என்கிறார் ராஜஸேவரி. கிரகேக் கர்களின் மலகைக் கடவுள் டயையோனியஸ் செய்த வீ ரதீ ரச செயல்களாகக் கும் - மூருகனாகக் கும் ஒற்றுமையுண்டு. வள்ளிகுறிஞ்சி நிலம் சாரந்தவள்: திண்பைப் புனம் காத்தவள். ரோமக் கலாச சாரத்தில் டயானா என்ற தயெ வத்திறகும் இதுபோல உறவு உண்டு. கிரகேக் கலாச சாரத்தில் கால்டுத் தவேதைகளைச் சொல்லப்படுகின்றன. கால்களாகக் காக் காவலான தவேதைகள் இவர்கள்.

தமிழ் நாகரிகத்தின் கமிற்குகள் கிரகேக் கத்திலிருந்து இங்கு வந்தனவா அல்லது இங்கிருந்து அங்கு சனெறனவா என்ற களே விகள் எழுகின்றன. அலகெ சாண்டராகக் கும் கந்தனாகக் கும் தடாடர்பு படுத்தி கபோலப்பிள்ளை போன்ற ஆய வாளர்கள் கருத்து வெளியிட்டாள் எனர். நம் மூருகனுடைய கந்தன் அக்கினியின் மகனாவார். அலகெ சாண்டர்தன்னைச் சமீரியனின் மகனாக எகிப்தியர்களிடயே பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டார். ஸ்கந்தா என்பது வடசொல். அலகெ சாண்டரின் வருகைக் குப் பிறகுதான் சங்க இலக்கியங்களில் மூருகன் பசேப்படுவதாகக் காண்கிறோம் போன்ற பல கருத்துக்களை ராஜஸேவரி அந்நபிலின்டாக முன் வகைக்கின்றார்.

